

Sygn. akt IV KZ 12/20

POSTANOWIENIE

Dnia 18 marca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **K. B. (B.)**

skazanego z art. 77 § 2 k.k.s.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 18 marca 2020 r.,

zażalenia skazanego

na zarządzenie Przewodniczącego VII Wydziału Karnego – Odwoławczego Sądu Okręgowego w K.

z dnia 3 lutego 2020 r.,

o odmowie przyjęcia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 10 grudnia 2019 r., sygn. akt VII Ka (...)

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Przewodniczący VII Wydziału Karnego – Odwoławczego Sądu Okręgowego w K., zarządzeniem z dnia 3 lutego 2020 r., odmówił przyjęcia wniosku skazanego K. B. o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 10 grudnia 2019 r., gdyż skazany złożył ten wniosek w dniu 30 grudnia 2019 r., a więc z przekroczeniem zawitego siedmiodniowego terminu, określonego w art. 422 § 1 k.p.k.

W zażaleniu na to zarządzenie skazany wskazywał głównie na niezadowolenie z funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości i sytuacji politycznej w kraju, szeroko opatrując swoje spostrzeżenia treściami religijnymi i prawnymi (różnymi przepisami prawa niemającymi związku ze sprawą). Zaznaczył, że

„wydane zarządzenie (...) jest dowodem na ciągłe łamanie przepisów prawa”, gdyż prowadził z Sądem odwoławczym „ciągłą korespondencję”, nawiązywał kontakt przez oskarżyciela publicznego, który w dniu ogłoszenia wyroku – zdaniem skarżącego – „przekazał sędziemu informację o jego wypadku”, a także telefonował w dniu 11 grudnia 2019 r. Podał też, że po otrzymaniu w dniu 30 grudnia 2019 r. pisma z Sądu (z dnia 17 grudnia 2019 r.) z informacją, że sprawa została zakończona na rozprawie w dniu 10 grudnia 2019 r., na której zapadł prawomocny wyrok, następnego dnia wysłał „uzupełnienie wcześniejszego wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku, który dotarł do sądu zgodnie z terminem zawitym”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Z akt sprawy wynika, że K. B. został prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy odwoławczej przed Sądem Okręgowym w K. w dniu 10 grudnia 2019 r. (k. 225), na której to rozprawie został ogłoszony wyrok (k. 229-230). Wprawdzie nie stawiał się on na tej rozprawie, jednak „nieobecność oskarżonego na ogłoszeniu wyroku nie rodzi po stronie sądu obowiązku doręczenia mu czy to orzeczenia, czy też odrębnego pouczenia o treści art. 100 § 3 k.p.k. w zw. z art. 422 § 1 k.p.k.” (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 marca 2017 r., II KZ 4/17).

Prawidłowo zatem przyjęto, w uzasadnieniu zaskarżonego zarządzenia, że zgodnie z treścią art. 422 § 1 k.p.k. siedmiodniowy zawity termin do złożenia przez skazanego wniosku o sporządzenie i doręczenie odpisu wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 10 grudnia 2019 r. wraz z uzasadnieniem, upłynął w dniu 17 grudnia 2019 r. Tymczasem skazany złożył takowy wniosek w urzędzie pocztowym w dniu 30 grudnia 2019 r. (k. 247a). W tym stanie rzeczy słusznie odmówiono przyjęcia tego wniosku, gdyż został on złożony po upływie terminu zawitego z art. 422 § 1 k.p.k., czego skarżący skutecznie nie podważył. Dlatego zaskarżone zarządzenie nie może być wzruszone.

Natomiast argumentacja zawarta w uzasadnieniu zażalenia może być ewentualnie rozważona w postępowaniu w przedmiocie przywrócenia terminu zawitego do złożenia wniosku o doręczenie orzeczenia wraz z uzasadnieniem przez sąd właściwy, tj. Sąd Okręgowy w K. - oczywiście w przypadku złożenia

przez skazanego takiego wniosku oraz dopełnienia czynności, która miała być w terminie wykonana, czyli złożenia jednocześnie wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku.

Kierując się powyższym, Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie.